

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3351/2021. (VII. 23.) AB VÉGZÉSE

bírói kezdeményezés visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 62. § (3a) bekezdésének és 65. § (3b) bekezdésének utolsó mondata alaptörvény-ellenességének megállapítására, valamint alkalmazásának kizárására irányuló bírói kezdeményezést visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A Szegedi Törvényszék bírója (a továbbiakban: indítványozó bíró) az előtte folyamatban lévő közigazgatási perben – a per egyidejű felfüggesztése mellett, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése alapján – 1.K.700.672/2020/8. számú végzésével bírói kezdeményezést terjesztett az Alkotmánybíróság elé. Ebben indítványozta a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 62. § (3a) bekezdésének és 65. § (3b) bekezdésének utolsó mondata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, továbbá a támasztott jogszabályi rendelkezéseknek a Szegedi Törvényszék előtt az 1.K.700.672/2020. számon folyamatban lévő perben történő, valamint általános alkalmazása tilalmának elrendelését.
- [2] 1.1. A bírói kezdeményezés alapjául szolgáló ügyben az indítványozó bíró az alábbiakra mutatott rá. A felperesek 2019. február 5-én menekültkénti elismerés iránti kérelmet terjesztettek elő a röszkei tranzitónában. A kérelem benyújtását követően a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (2019. július 1-jétől megnevezése: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság) 106-M-5311/40/2019. iktatószámú végzésével a röszkei tranzitónát jelölte ki a felperesek számára szálláshelyként.
- [3] A menekültügyi hatóság 106-M-5311/40/2019. iktatószámú egybefoglalt döntésének végzés részében a felperesek menedékkérelmét annak elfogadhatatlansága miatt elutasította és megállapította, hogy a felperesek tekintetében Afganisztán vonatkozásában a visszaküldés tilalma nem áll fenn. Határozati részében a felpereseket, mivel a törvényben meghatározott tartózkodási feltételeket nem teljesítették, az Európai Unió területéről a Szerb Köztársaság területére kiutasította. A menekültügyi hatóság az elfogadhatatlansági döntést a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Met.) 2018. július 1-jétől hatályos 51. § (2) bekezdés f) pontjára alapította, miszerint a felperesek olyan országon keresztül érkeztek, ahol a menekültkénti elismerés alapjául szolgáló üldözésnek vagy az oltalmazottkénti kiegészítő védelemben részesítés alapjául szolgáló súlyos sérelem veszélyének nem voltak kitéve, vagy azokban az országokban, amelyekben keresztül Magyarországra érkeztek, a megfelelő szintű védelem biztosított volt.
- [4] A felperesek a menekültügyi hatóság döntésével szemben keresetet terjesztettek elő, amelyet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság K.31.406/2019/8. számú ítéletével elutasított. A bíróság arra következtetésre jutott, hogy a menekültügyi hatóság helytállóan állapította meg az elfogadhatatlansági indokot. A bíróság a visszaküldés tilalmának vizsgálata tekintetében megállapította, hogy azt a felperesek kereseti kérelmükben nem vitatták, az afgán országinformációs jelentésekkel kapcsolatban előadást nem tettek, így ennek vizsgálatát mellőzte. A bíróság ítéletében hangsúlyozta, hogy az idegenrendészeti eljárásban kell levonni annak következményét, ha Szerbia nem veszi vissza a felpereseket.
- [5] Ezt követően az elsőfokú idegenrendészeti hatóságként eljáró Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal Dél-alföldi Regionális igazgatósága 2019. május 17-én kelt 106-3-6220-16/2019-Ké. (I. rendű felperes) és 106-3-6221-15/2019-Ké. (II. rendű felperes) iktatószámú határozataival a felperesek részére a röszkei tranzitóna idegenrendészeti szektorában a határozat keltétől kezdődően kijelölt helyen való tartózkodást rendelt el a Harmtv. 62. § (3a) bekezdése alapján, mely szerint tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetben kötelező tartózkodási helyet tranzitónában is ki lehet jelölni.

- [6] Az indítvány szerint az idegenrendészeti eljárás során az elsőfokú idegenrendészeti hatóság 2019. május 17-én megkereste a Szerbiának történő visszaadást intéző illetékes rendőri szervet annak érdekében, hogy intézkedjen a felpereseknek a szerb hatóságok felé átadásra történő felajánlásáról. A rendőri szerv az elsőfokú idegenrendészeti hatóságot 2019. május 23-án tájékoztatta arról, hogy a felperesek nem illegálisan léptek Szerbia területéről Magyarország területére, ezért a felpereseket nem veszik vissza, mert az Európai Közösség és a Szerb Köztársaság közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás megkötéséről szóló 2007. november 8-i 2007/819/EK tanácsi határozat (Visszafogadási Egyezmény) 3. cikk (1) bekezdése alkalmazásának feltételei nem állnak fenn.
- [7] Az indítvány szerint ezt követően az elsőfokú idegenrendészeti hatóság a visszaküldés tilalmának vizsgálata után a 2019. június 3-án kelt 106-3-6220/30/2019-Ké. (I. rendű felperes) és 106-3-6221/29/2019-Ké. (II. rendű felperes) iktatószámú határozataival a menekültügyi hatóság egybefoglalt döntésének kiutasítást elrendelő határozatát a célország tekintetében a Harmtv. 65. §-ának (3b) bekezdése alapján módosította akként, hogy a kiutasítást a felperesek származási országa, Afganisztán területére rendelte el végrehajtani. A felperesek ezen határozatokkal szemben végrehajtási kifogást terjesztettek elő, amelyet az idegenrendészeti hatóságként eljáró Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal a 2019. június 28-án kelt 106-Ké-19925/1/2019. (I. rendű felperes) és 106-Ké-19928/1/2019. (II. rendű felperes) számú végzéseivel elutasított. Az elsőfokú idegenrendészeti hatóság a 2019. június 6-án kelt 106-3-6220/31/2019-Ké. (I. rendű felperes) és 106-3-6221/2019-Ké. (II. rendű felperes) iktatószámú határozataival a menekültügyi hatóság egybefoglalt döntéseinek kiutasítást elrendelő határozatát módosította akként, hogy a kiutasítást származási országig (Afganisztán), hatósági kísérettel rendelte el végrehajtani.
- [8] Az indítvány szerint a felperesek a menekültkénti elismerés iránti kérelmük 2019. február 5-i előterjesztésétől 2020. május 19-ig a röszkei tranzitónában tartózkodtak, 2020. május 20-tól az elsőfokú idegenrendészeti hatóság a kijelölt helyen való tartózkodás végrehajtási helyéül a Balassagyarmati Községi Szállást jelölt ki, ahonnan a felperesek 2020. június 26-án ismeretlen helyre távoztak.
- [9] 1.2. Az indítvány szerint a felperesek az alperesekkel szemben két keresetet terjesztettek elő.
- [10] A felperesek a II. rendű alperessel (Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság) szembeni aktus felülvizsgálatra irányuló közigazgatási perben előterjesztett kereseti kérelmükben kérték, hogy a bíróság a kiutasítási célországot módosító döntés elleni végrehajtási kifogás során született döntést semmisítse meg és kötelezze a II. rendű alperest új eljárás lefolytatására. Állították, hogy a kiutasítási célországot módosító döntés elleni végrehajtási kifogás során született döntés kiutasítási határozatnak minősül, azzal szemben a hatékony jogorvoslat elve alapján a bírósághoz fordulás jogát biztosítani kell, és azt a bíróságnak érdemben kell vizsgálnia a visszaküldés tilalma elvének figyelembevételével. Álláspontjuk szerint az idegenrendészeti hatóság ezt a döntést nem is hozhatta volna meg, ugyanis a menekültügyi hatóságnak folytatnia kellett volna menedékjogi eljárást, érdemben kellett volna megvizsgálnia a felperesek menedékkérelmét, figyelemmel arra, hogy Szerbia a felpereseket nem fogadta vissza. A felperesek az I. rendű (Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság) alperessel szemben mulasztási közigazgatási pert kezdeményeztek, kérték, a bíróság állapítsa meg, hogy az I. rendű alperes mulasztást követett el azzal, hogy a felperesek részére nem jelölt ki tranzitónán kívüli tartózkodási helyet. Nézetük szerint a tranzitónában kijelölt helyen való tartózkodás őrizetnek minősül és az őrizetnek a törvényben meghatározott okai nem álltak fenn, ezért részükre legfeljebb őrizetnek nem minősülő tartózkodási helyet lehetett volna kijelölni.
- [11] A bíróság a pereket egyesítette. Az indítvány szerint az alperesek állították, hogy a kiutasítási célországot módosító döntés elleni végrehajtási kifogás során született döntéssel szemben a bírósághoz fordulás jogát nem kell biztosítani, ugyanis a végrehajtási kifogás hatékony jogorvoslatot biztosít. A menekültügyi hatóság a menedékkérelem érdemi vizsgálatára vonatkozó eljárást csak akkor folytatja le, ha az elfogadhatatlansági indok a biztonságos származási ország vagy a biztonságos harmadik ország koncepcióján alapul, azonban a felperesek esetében nem ezen indokok miatt, hanem a Met. 2018. július 1-jétől hatályos új elfogadhatatlansági oka miatt került elutasításra a menedékkérelem. Az indítvány szerint az alperesek azt is állították, hogy a felperesek a tranzitóna területét Szerbia irányába szabadon elhagyhatták volna.
- [12] 1.3. Az indítványozó bíró ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Álláspontja szerint a felperesek nem tartoznak a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti

és tanácsi irányelv (a továbbiakban: visszatérési irányelv) 2. cikk (2) bekezdése alá, mivel az ott megjelölt okok nem állnak fenn. Az indítvány szerint a visszatérési irányelv 15. cikke, illetve a Harmtv. 54. § (1) bekezdése (idegenrendészeti őrizet) és 55. § (1) bekezdése (kiutasítást előkészítő őrizet) határozza meg, hogy idegenrendészeti eljárás során mely esetekben lehet elrendelni az őrizetet. A visszatérési irányelvet és a Harmtv.-t a felperesek esetében alkalmazni kell, és ehhez szükséges meghatározni az őrizet fogalmát az Alaptörvény IV. cikk (1)–(2) bekezdéseivel összefüggésben, melyhez hasonló rendelkezést tartalmaz az Alapjogi Charta (a továbbiakban: Charta) 6. cikke – áll az indítványban.

- [13] Az indítvány szerint jelen ügyben a tranzitónai elhelyezéssel kapcsolatban a Met. 71/A. § (4) bekezdése mint maximális időtartamra vonatkozó jogszabályi rendelkezés nem alkalmazható, mert annak alkalmazását tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetben a Met. 80/I. § *i*) pontja, illetve 2020. június 18-tól hatályosan a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készületségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 273. §-ának *a*) pontja kizárja.
- [14] Az indítvány szerint az idegenrendészeti hatóság a Harmtv. 54. § (4) bekezdése alapján (és a Harmtv. 58–59. §-ainak alkalmazásával) maximum 72 óra időtartamban jogosult őrizetet alkalmazni az idegenrendészeti eljárásban, ezt meghaladó időtartamban az őrizet fenntartására csak az illetékes járásbíróóság döntése alapján van joga. A felperesek ügyében az idegenrendészeti hatóság által alkalmazható *de facto* fogvatartás 72 órás maximum időtartama a menekültügyben eljáró bíróságok ítéletének 2019. május 14-i kihirdetését követően, 2019. május 17-én lejárt, és nem került sor annak bírósági felhatalmazással történő meghosszabbítására. Az indítvány szerint az idegenrendészeti szektorban történő elhelyezés nincs összefüggésben a határokon felbukkanó menedékkérők és migránsok számával. A tranzitóna idegenrendészeti szektorában a perrel érintett időszakban kevés harmadik országbeli állampolgár tartózkodott. A felperesek sem elméletben, sem gyakorlatban jogszerűen nem hagyhatták el a tranzitónát. A felpereseket a szerb hatóságok a visszafogadási egyezmény alapján nem fogadják vissza. Az indítványozó bírót is kifogásolta, hogy a tranzitónában történő elhelyezésnek nincs időbeli korlátja, ami aránytalan jogkorlátozást eredményez.
- [15] A fentiek alapján az indítvány szerint a Harmtv. 62. § (3a) bekezdése az Alaptörvény IV. cikk (1)–(2) bekezdéseibe, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseibe ütközik. Az indítványozó bírót a fentiekkel összefüggésben „Az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezmény”, valamint a Charta egyes rendelkezéseinek sérelmére is hivatkozott.
- [16] Az indítványozó bírót az elsőfokú idegenrendészeti hatóság célországot módosító határozatával szembeni végrehajtási kifogás nem bizonyul hatékony jogorvoslati eszköznek, figyelemmel arra is, hogy a bíróság a magyar tagállami szabályozás szerint a végrehajtási kifogás során született bírósági döntést nem vizsgálhatja felül. A hatékony jogorvoslat jelen esetben csak úgy biztosítható, ha a bíróság a kiutasítási célországot módosító döntést felülvizsgálhatja. A Harmtv. 65. § (3b) bekezdésének utolsó mondata azonban alaptörvény-ellenesen zárja el az ügyfeleket attól, hogy a bíróság ezt a feladatát elláthassa. A támadott szabályozás ezért az Alaptörvény XIV. cikk (3)–(4) bekezdéseibe, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseibe, valamint 25. cikk (2) bekezdésébe ütközik. Az indítvány szerint a fenti két kérdésben az Európai Unió Bírósága a C-924/19. PPU. és C-925/19. PPU számú egyesített ügyekben, a 2020. május 14-i ítéletében, valamint a főtanácsnok a 2020. június 25-i C-808/2018. számú főtanácsnoki indítványában ugyanilyen tartalommal foglalt állást.
- [17] 1.4. Az indítvánnyal kapcsolatban az Alkotmánybíróság az Abtv. 57. § (2) bekezdése alapján felkérte az igazságügyi minisztert és a belügyminisztert az álláspontja kifejtésére.
- [18] 2. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy a 3058/2015. (III. 31.) AB végzésében (a továbbiakban: Abv.) a korábbi döntéseiben kifejtetteket összefoglalva fejtette ki részletesen az eljárást kezdeményező indítványokkal szemben a jogszabályok által elvárt, azok érdemi elbírálásra alkalmasságát meghatározó feltételek értelmezését.
- [19] Az Alkotmánybíróságnak a bírói kezdeményezés alapján mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy a kezdeményezés megfelel-e a törvényben előírt feltételeknek. Az Abtv. 25. §-a szerint a bírót – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – abban az esetben kezdeményezheti az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *b*) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását, ha az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította.

- [20] Az eljáró bírő tehát csak azon jogszabály, illetve jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítására tehet indítványt, amelyet a konkrét ügy elbírálása során kifejezetten alkalmaznia kell(ene) {3193/2014. (VII. 15.) AB végzés, Indokolás [5]}.
- [21] Az Abtv. 52. § (4) bekezdése szerint az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia. Ebből következően, ha a kezdeményező bírő nem állítja, hogy a támadott normát az ügyben alkalmazni kellene, vagy nem mutat rá az alkotmányellenesnek vélt norma és az egyedi ügy kapcsolatára oly módon, hogy az összefüggés az Alkotmánybíróság számára az indítvány tartalmából egyértelműen megállapítható legyen, az alkotmánybíróági eljárás lefolytatásának – az adott norma vonatkozásában – nincs helye {23/2015. (VII. 7.) AB határozat, Indokolás [18]; 3195/2018. (VI. 8.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [22] Az Alkotmánybíróság már korábbi határozataiban is megállapította, hogy a bírói kezdeményezés mint normakontroll „egyedi vagy konkrét” jellege az absztrakt utólagos normakontrollhoz képest annyiban szűkebb, hogy az indítványozó bírő csak az ügyben alkalmazott jogszabályt támadhatja meg és részletesen meg kell indokolnia, hogy valóban kell azt az adott ügyben alkalmaznia. Csak ezzel biztosítható ugyanis a kezdeményezés egyedi – konkrét – normakontroll jellege” {3193/2014. (VII. 15.) AB végzés, Indokolás [7], Abv. Indokolás [22]}.
- [23] Az Alkotmánybíróság korábban más összefüggésben, a támadható jogszabály vonatkozásában kifejtette, hogy az „Abtv. nem teszi lehetővé a bírő számára, hogy utólagos absztrakt normakontrollt kezdeményezzen, a bírói kezdeményezés nem *actio popularis*” {3193/2014. (VII. 15.) AB végzés, Indokolás [5]}, a megállapítás azonban az indítvány tartalmára is vonatkozik. Az egyedi normakontroll eljárás nem keveredhet az Abtv. 26. §-ának (2) bekezdésében szabályozott közvetlen alkotmányjogi panaszra induló eljárással. Az indítványozó jogosultsága ezért nem ruházható át a felekre vagy más személyre, illetve nem osztható meg velük az általuk készített irat indítványhoz csatolása által, hanem a bírónak magának kell megjelölnie az indítványozási jogosultságát alátámasztó körülményeket, illetve teljesítenie az indítvánnyal szemben az Alaptörvény és az Abtv. által támasztott összes követelményt (Abv., Indokolás [18]).
- [24] 2.1. A támadott jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenességét az indítványozó bírő csupán állította, ugyanakkor nem adta részletes indokát annak, hogy támadott jogszabályi rendelkezéseket miért kell valóban az adott ügyben alkalmaznia, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem felel meg a bírói kezdeményezéssel szemben támasztott, az Abv.-ben összefoglalt követelményeknek {hasonlóan lásd: 3331/2017. (XII. 8.) AB végzés, Indokolás [23]}. Az indítvány nem tartalmaz kellő indokolást a tekintetben, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt jogerősen befejeződött menekültügyi eljárással összefüggésben az indítványozó bírő előtt folyamatban lévő egyedi ügyben (egyesített perben) – melynek tárgya aktusfelülvizsgálat, illetve az, hogy a közigazgatási hatóság elmulasztott-e a tranzitónán kívüli tartózkodási helyet kijelölni az ismeretlen helyen tartózkodó felperesek számára – a támadott jogszabályi rendelkezéseket miért kell alkalmazni. Ezzel összefüggésben az indítványozó bírő nem mutatott rá az alkotmányellenesnek vélt norma és az egyedi ügy kapcsolatára oly módon, hogy az összefüggés az Alkotmánybíróság számára az indítvány tartalmából egyértelműen megállapítható legyen.
- [25] Az indítványozó bírő az indítvány mellékleteként megküldte az Alkotmánybíróság részére a Szegedi Törvényszék előtt a K.700.672/2020. számon folyamatban lévő perben a felperesek jogi képviselője által a kifogásolt jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenességének alátámasztására készített nyilatkozatot. A felperesi nyilatkozat tanúsága szerint azt a felperesek jogi képviselője a törvényszéknek a per 2020. június 18-án tartott tárgyalásán az alperes 19. sorszámú, az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére vonatkozó beadványával kapcsolatos és a Törvényszék 23. számú, 2020. június 24-én kelt – a jogi képviselő részére ugyanezen a napon kézbesített – végzésében foglalt felhívása tárgyában nyújtotta be. A nyilatkozat szerint a törvényszék 23. számú végzésében arra hívta fel a felpereseket, hogy fejtsék ki álláspontjukat „azzal kapcsolatban, hogy a Harmtv. 62. § (3a) bekezdése, a 65. § (3b) bekezdésének utolsó mondata, valamint a Met. 80/K. § (10) bekezdése megfelel-e az Alaptörvény rendelkezéseinek”, és amennyiben úgy vélik, hogy a válasz nemleges, úgy „részletesen fejtsék ki” ezzel kapcsolatos álláspontjukat.
- [26] Az indítványozó bírő ugyan továbbította az Alkotmánybíróság részére a felperes által a kifogásolt rendelkezések alaptörvény-ellenességének alátámasztására készített előkészítő iratot (nyilatkozatot), de az nem képezi az indítvány részét, mivel nem a bírónak az általa alkalmazott jogszabály alaptörvény-ellenességéről kialakított álláspontját rögzíti (hasonlóan döntött az Alkotmánybíróság az Abv.-ben). Az Alkotmánybíróság a vizsgált esetben hangsúlyozza, hogy a bírói kezdeményezés a felperesi nyilatkozatban foglaltakon alapul, az indítványozó bírő indítványa Záró Részében lényegében megismételte a felperesi nyilatkozatban foglaltakat, az indítványozói

jogosultság ilyen formán való megosztására azonban nincs lehetőség, az nem ruházható át a felekre (jelen esetben a felperesekre), figyelemmel az Abv.-ben foglaltakra. Az indítványnak tartalmi szempontból is teljes egészében az indítványozásra jogosult bírótól kell származnia (Abv., Indokolás [17]).

- [27] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a bírói indítványból kitűnik, hogy a felperesek a Balassagyarmati Községi Szállásról 2020. június 26-án ismeretlen helyre távoztak. Ezt a belügyminiszter az Alkotmánybíróság megkeresésére adott válaszában megerősítette, azzal, hogy az érintettek ezzel megakadályozták a jogerős kiutasító döntés végrehajtását. Továbbá a Met. szerinti tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet elrendelésének, illetve fenntartásának kérdése a Met. 80/A. § (2) és (3) bekezdése értelmében a Kormány hatáskörébe tartozik, annak feltételei fennálltának vizsgálata tehát a szabályozás értelmében nem tekinthető a bíróság feladatkörébe tartozó kérdésnek.
- [28] 2.2. Rámutat egyebekben az Alkotmánybíróság arra, hogy a konkrét normakontrollra vonatkozó kérelem formálisan két törvényi rendelkezés [pontosabban a Harmtv. 65. § (3b) bekezdés esetén annak utolsó mondata] megsemmisítésére irányult, de valójában arra vonatkozott, hogy a megsemmisítéssel új, a bíróság által felfüggesztett eljárásban alkalmazható törvényi rendelkezések jöjjenek létre. Az Alkotmánybíróságnak azonban nincs hatásköre arra, hogy törvényt alkosson {vö. 3118/2020. (V. 8.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [29] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság a bírói kezdeményezést az Abtv. 64. § d) pontja alapján visszautasította.
- [30] Mivel az Alkotmánybíróság a támadott jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló bírói indítványt visszautasította, a támadott jogszabályi rendelkezések alkalmazásának kizárásáról nem kellett rendelkeznie.

Budapest, 2021. július 6.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
előadó alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: III/1237/2020.

